

stížnost, jestliže vytýká, že žal. úřad, aniž provedl jakékoli řízení, prohlásil, že zřízení příjezdu s projektem nesouvisí.

Žal. úřad domáhá se ovšem ve svém odvodním spise toho, aby byla stížnost, pokud brojí věcně proti nař. rozhodnutí s toho hlediska, že cesta, o kterou jde, je cestou veřejnou, odmítnuta; své stanovisko odůvodňuje tím, že v řízení o zrušení veřejné cesty v důsledku železniční stavby může jako strana vystupovati jediné správce veřejné cesty, nikoli však její pouhý uživatel, netvrdí-li zvláštní právo k veřejné cestě. Toto stanovisko je zajisté správné a také ve shodě s judikaturou tohoto soudu důsledně zastávanou (srov. na př. nález Boh. A 11.765/35), avšak proti tvrzení odvodního spisu nelze přehlédnouti, že st-lka již ve správním řízení, ale znovu také ve stížnosti k tomuto soudu uvádí, že zmíněná cesta tvoří jediný přístup ke st-lčině pozemku. Tím nepochybně zastává stanovisko, že jí jako adjacentu cesty (podle jejího tvrzení veřejné) přísluší zvláštní právo k cestě, odvozované k toho, že by jinak svého pozemku po veřejných cestách vůbec nemohla dosáhnouti. Žal. úřad se však otázkou cesty, o níž jde, vůbec nezabýval, čímž dopustil se podstatné vady řízení, která nemůže býti dodatečně nahrazena vývody odvodního spisu, jehož úkolem je výhradně nař. rozhodnutí obhajovati.

Pro zmíněnou vadu slušelo nař. rozhodnutí ke stížnosti Anny G. zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 12.341.

Církevní věci. — Řízení správní: * Výrok autonomního orgánu autonomní orthodoxní židovské náboženské obce na Slovensku a Podk. Rusi, kterým se členům, vystoupivším z této obce, vyměřují daně a jiné příspěvky za dobu 5 let od vystoupení podle bodu 2 odst. 2 nařízení min. kultu a vyučování z 21. června 1888 R. T. 114/1888, nepodléhá meritornímu přezkoumání v pořadu správních stolic.

(Nález z 21. března 1936 č. 11.757/36.)

V e c: Dr. Ludvík F. a spol. (adv. Dr. Jaroslav Langer z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Užhorode z 23. júla 1932 (za zúč. autonom. orthodox. židov. náb. obec v Berehove adv. Dr. Bedřich Karel Pick a Dr. Ladislav Rašín z Prahy) o poplatku za nepoužívání gabelly.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutia zrušujú sa pre nezákonnosť.

D ō v o d y: Daňová komisia autonomnej orth. židovskej náboženskej obce v Berehove vymerala dňa 18. októbra 1931 sť-lom, jakožto vystúpeným členom tejto náboženskej obce, podľa nariadenia býv. uh. ministerstva kultu a vyučovania č. 1191/1888 prez. počnúc 21. májom 1931 poplatok za nepoužívanie »gabelly«.

K sťažnostiam, ktoré sť-lia podali do výmeru tohoto poplatku, zrušil okresný úrad v Berehove výmerom zo dňa 4. marca 1932 usnesenie zmienenej náboženskej obce pre nezákonnosť, a to v podstate s tým odôvod-

nením, že túto špeciálnu daň — o ktorejž výmer ide — sť-lia v tej forme, ako bola vymieraná, v poslednom roku svojho členstva v náboženskej obci a ani predtým neplatili a ani terajší členovia tejže náboženskej obce, i keď gabelly nepoužívajú, žiadneho poplatku za nepoužívanie gabelly neplatia a ani im takéto poplatok nebol k plateniu predpísaný; gabella je poplatkom za faktické výkony v prospech členov náboženskej obce a preto nelzá takéto poplatok pojať pod »príspevky«, k ichž úhrade lzä vystúpených členov viazať podľa § 10 stanov zmienenej náboženskej obce.

Proti tomuto výmeru podala autonom. orth. židovská náboženská obec v Berehove odvolanie, ktorému bolo napadnutými rozhodnutiami vyhovené a v odpor vzatý výmer prvostupňového úradu zrušený.

O sťažnostiach na tieto rozhodnutia uvážil nss: — — —

Základom konkrétneho sporu je výmer daňovej komisie autonómnej orthodoxnej židovskej náboženskej obce v Berehove z 18. októbra 1931, ktorým bol sť-lom jako členom vystúpivším z tejto náboženskej obce vymieraný poplatok za nepoužívanie »gabelly«. Tento výmer bol úradom I. stolice na sťažnosť dnešných sť-l'ov zrušený v podstate preto, že podľa stanov zmienenej židovskej náboženskej obce poplatok za nepoužívanie »gabelly« uložiť nelzá. Žal. úrad postavil sa naproti tomu k odvolaniu orthodoxnej židovskej náboženskej obce v Berehove v napadnutých rozhodnutiach na opačné stanovisko a výmer I. stolice zrušil. Podľa toho prezkúmaval žal. úrad — prave tak jako úrad I. stolice — meritorne výrok autonómneho orgánu autonómnej orthodoxnej židovskej náboženskej obce v Berehove o povinnosti bývalých členov k plateniu kultového príspevku. Prezskúmať také výroky však do pôsobnosti správnych úradov nenáleží.

Nss vyslovil v nál. Boh. A 9363/31 právny názor, že stanovenie príspevkov pre potreby židovskej náboženskej obce na území bývalého práva uhorského a to bez rozdielu, ide-li o obec kongresovú, autonómnu orthodoxnú alebo obec status quo, je vnútornou záležitosťou príslušnej obce náboženskej a pôsobnosť štátnej správy vo veciach cirkevných daní náboženských obcí židovských na území bývalého práva uhorského sa obmedzuje na vymáhanie týchto daní, takže tieto úrady nie sú povolané k tomu, aby meritorne prezskúmavali výroky autonómnych orgánov náboženských obcí židovských na území bývalého práva uhorského o povinnosti jednotlivého člena náboženskej obce k plateniu náboženskej dane a o výške tejto povinnosti.

Na tomto právnom názore trvá nss i v tomto prípade a odkazuje podľa § 44 jedn. poriadku na odôvodnenie uvedeného nálezu.

Podľa toho, čo bolo uvedené, leží i prezskúvanie výrokov autonómnych orth. židovských náboženských obcí o daňovej povinnosti členov obce mimo rámec pôsobnosti správnych úradov. To isté platí i pokiaľ ide o priamu kultovú daň a iné nepriame (gabella a iné) príspevky požadované od členov vystúpivších z náboženskej obce židovskej po dobu piatich rokov počítajúc od vystúpenia, lebo tiež ukladanie týchto kultových daní a príspevkov je výronom autonómneho práva náboženskej obce židovskej a v 2. odst. nariadenia ministerstva kultu a vyučovania

z 21. júna 1888 č. 1191 prez. R. T. 114/1888, ktoré je dosiaľ súčiastkou platného právneho riadu (srov. na pr. Boh. A 7996/29), sa výslovne stanoví, že vystúpivší členovia sú povinní ešte po päť rokov po roku vystúpenia znášať všetky dávky opustenej náboženskej obce v takej miere ako by boli ešte členmi dotyčnej náboženskej obce, takže — neni-li výslovného predpisu opačného — platí o takýchto dávkach všetko, čo bolo povedané hore.

V konkrétnom prípade podrobil úrad I. stolice — jako bolo uvedené — meritornému prezkúmaniu výrok autonomnej orthodoxnej židovskej náboženskej obce o povinnosti ich bývalých členov k plateniu kultového príspevku. Žal. úrad na miesto, aby výmer I. stolice zrušil pre nepríslušnosť, pustil sa stále do meritorného zkúmania zmieneného výroku autonomnej orthodoxnej židovskej náboženskej obce. Tým však podľa toho, čo bolo vyložené, osobil si právomoc, ktorá mu podľa zákona ne náleží, a musely byť preto napadnuté rozhodnutia zrušené podľa § 7 zák. o ss.

Č. 12.342.

Policejní věci: Překročení nejvyšších cen zápalek stanovených vlád. nař. č. 58/1923 Sb., které časově spadá do doby po 1. lednu 1932, nelze stíhati jako správní přestupek.

(Nález z 21. března 1936 č. 11.759/36.)

V e c : Moric P. v Parkáni proti rozh. zem. úradu v Bratislave z 13. mája 1932 o priestupku prekročenia cien zápaliek.

V ý r o k : Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre nezákonnosť.

D ô v o d y : Rozsudkom zo dňa 3. marca 1932 uznal okr. úrad v Parkáni sť-ľa vinným v priestupku podľa § 1 vlád. nař. č. 58/1923 Sb., ktorý spáchal tým, že dňa 15. januára 1932 predával vo svojom obchode v Parkáni zápalky zo starej zásoby z doby pred 1. januárom 1932, novej dani na zápalky nepodliehajúcej, po 30 h za krabičku, čím porušil maximálnu cenu zápaliek citovaným nariadením určenú, a odsúdil ho podľa § 6 zákona č. 568/1919 Sb. použitím § 21 priest. trest. zákona na 500 Kč peňažitej pokuty, ktorá sa v páde nedobytnosti zamení na 10 dní zatvorenia.

Napadnutým rozhodnutím bol rozsudok tento potvrdený tak, že sa peňažitá pokuta snížila na 200 Kč, ktorá v páde nedobytnosti má byť zamenená na 4 dni uzamčenia.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss takto:

Žal. úrad, potvrdzujúc rozsudok I. stolice čo do viny na základe jeho dôvodov, vychádza z toho, že sť-ľ dňa 15. januára 1932 predával vo svojom obchode zápalky zo starej zásoby z doby pred 1. januárom 1932 po 30 h za krabičku, a spatruje v tomto jednaní sť-ľovom skutkovú podstatu priestupku § 1 vlád. nariadenia z 28. marca 1923 č. 58 Sb.